

HOMILIE ZESENTWINTIGSTE ZONDAG DOOR HET JAAR C ZA 28 / ZO 29 SEPTEMBER 2013

In mijn kinderjaren hoorde ik wel eens de ongelooflijke verhalen over mensen die te Parijs onder de bruggen sliepen. Mensen zonder vaste woon- of verblijfplaats. Ik kon mij dat toen niet voorstellen. Intussen hebben ook wij in onze eigen omgeving de zwervers leren kennen. De deurbellen van de pastorieën in onze steden rinkelen regelmatig en er is dan een verzoek om geld of eten.

Maar niet alleen kennen we de zwervers maar er is ook wat genoemd wordt de tweedeling van de samenleving. In de afgelopen jaren hebben we enerzijds vernomen van de astronomische bedragen die sportlieden verdienen: Tennissers en voetballers en andere topsporters of zakenmensen. Anderzijds moeten we vaststellen dat een groeiend aantal mensen een beroep moet doen op de voedselbanken, want het gezinsinkomen is niet voldoende om rond te komen. Voor kerstmis houden we daarom in onze parochie steeds een sociale actie en zamelen kleren en voedselpakketten in. Verder is er nog de stille armoede. Het hoort tot onze christelijke traditie om bij deze tegenstellingen vraagtekens te plaatsen. Onze paus Franciscus kiest er uitdrukkelijk voor om in soberheid vorm te geven aan zijn leven en om aandacht te vragen voor de armen van onze dagen. Paus Franciscus sluit hierbij aan bij de H. Franciscus van Assisi die als rijkeluiszoon ervoor koos om zelf arm te worden en daarom afstand deed van alle bezit. Ze voelen zich geïnspireerd door Jezus, die met grote regelmaat de hebzucht van mensen aanklaagt. Zo ook vandaag. Net vóór dit verhaal heeft Jezus uiteengezet dat een mens geen twee heren kan dienen. Hij kan niet God dienen en het geld. Daarop hadden de Farizeeën hem uitgelachen. 'Geld stinkt niet,' was hun levensmotto. Maar Jezus vertelt ons, hoe vanuit de hemel naar de tweedeling in de wereld wordt gekeken.

Vandaar dat Jezus zijn boodschap concretiseert. Jezus doet op zijn eigen wijze. "Er was eens..." zo begint hij. Normaal beginnen sprookjes op deze wijze. Maar zo sprookjesachtig is de situatie niet. "Er was eens een rijk man die in purper en fijn linnen gekleed ging en iedere dag uitbundig feest vierde, terwijl een arme, die Lazarus heette, met zweren overdekt voor de poort lag. Hij verlangde ernaar zijn honger te stillen met wat bij de rijkgaard van de tafel viel." De rijke man is zich waarschijnlijk van geen kwaad bewust. Hij weet niet beter dan dat ze er zijn, de armen, de bedelaars. Zij horen bij het straatbeeld. Ze zijn er altijd geweest en zullen er ook altijd wel blijven. Deze mensen hebben nu eenmaal pech gehad.

Maar Jezus vraagt ons inhoud te geven aan ons bestaan door liefde en aandacht juist voor de mens in nood. Een gebrek aan liefde is voor Jezus een groot vergrijp, want liefde is onze eerste levensopdracht, waaraan geen mens zich ooit mag mogen onttrekken.

In mensenogen is de rijke belangrijk. Toen hij stierf, kreeg hij een eervolle begrafenis. Er is waarschijnlijk een grafrede gehouden, maar zijn naam wordt in het evangelie niet vermeld. De arme heeft daarentegen wel een naam "Lazarus" wat betekent: 'God helpt'. Lazarus zal in stilte begraven zijn. Maar de vergeten Lazarus gaat, zo vertelt ons Jezus, naar de plaats van het eeuwige geluk, waar Gods liefde alles en iedereen volledig vervult. De bejubelde rijkgaard ging naar de plaats, waar geen enkele liefde meer is en waar als een vuur het geweten blijft knagen over een verdaan leven van gemiste kansen om iets voor een ander te betekenen.

In de parabel richt Jezus zich vooral tot de mensen die nu leven, tot u en tot mij. In het evangelie worden wij voorgesteld als de vijf broers van de rijke. Wij zijn de mensen die nu leven en verantwoordelijkheid dragen. Wij staan onder de voortdurende spanning om ons oor te luisteren te leggen naar

de wensen van het geld of om dagelijks inhoud en betekenis aan ons leven te geven door ons luisteren naar God en de naaste. De rijkaard zegt: "Waarschuw mijn broers, opdat zij de Lasarus van onze moderne tijd mogen herkennen, die verdwaasd door onze straten loopt." Jezus wil ons de ogen openen. Jezus wil ons hart openen, want in telkens nieuwe gestalten komt Lasarus naar ons toe: de vluchteling, de asylzoeker, de zwerver, maar ook het sleutelkind of het oververwende rijkelui-kind, of het kind dat alleen verder moet omdat vader en moeder uit elkaar zijn gegaan.

Lasarus klopt aan. Hoort u hem? Hoort u haar?

Een gebrek aan liefde is voor Jezus een groot vergrijp, want liefde is onze eerste levensopdracht, waaraan wij ons nooit mogen onttrekken. Heeft Jezus niet gezegd: "Ik had dorst, ik had honger, ik was naakt?"

In het evangelie heeft Lasarus een naam. De arme heeft een naam bij God. Heeft hij een naam bij ons? Amen.